

לפני שלושים ושמונה שנים הגיע לארץ ולקיבוץ הזה, והוא אז בן כ"ה שנים. מבני ה"שבט" של יהודי רוסיה היה, מתנועה חלוצית בפלך גרוזנה, שהיה אז בשלטונה המדיני של פולין. כאן בקיבוצנו הקים גם משפחה.

הוא בא לארץ, כמו רבים מהתנועות החלוציות, חדור הרעיון של ציונות עובדת ומגשימה, של יצירת עם עובד יהודי, חפשי ועצמאי על אדמתו; עם החי על עמל כפיו חיי יושר ויצירה. בהצטרפו לקיבוץ ביקש מסה למצוא דרך נאותה לחיות ולעבוד בהתאם ליסודות הרעיונות, שאותם ספג ועליהם התחנך בתנועה שבתוכה פעל עוד בגולה. ואמנם כאן מצא דרכו, ביתו החברתי וביתו הפרטי.

הכרנו את משה בעבודתו האחראית והדייקנית ובנאמנותו לעבודה. שנים עבד בנגריה, אך בשל מיחוסים גופניים היה נאלץ לעבור לעבודות אחרות - בחשבונות ובסאר עבודות. וכל מה שהיה מקבל על עצמו היה עושה בדייקנות, בנאמנות וביחס של אחריות.

בימי מאורעות 1936 - 1939 התגייס למחטרת הישובים העבריים, לגדוד-הירדן של הנוטרים ("גפירים"), שבראשו עמד קצין בריטי. גם כאן היה ממלא את המוטל עליו, כמו כל עבודה אחרת שעשה. הוא המשיך בנוטרות גם בימי מלחמת העולם השנייה.

בשנים האחרונות, במיוחד לאחר שהתאלמן, התרופף מצב בריאותו מאד, וראינו אותו בסבל ובמאמציו להחגבר על מיחוסיו. לא ויתר משה על עבודה ועסה במיטב יכולתו ובכוחותיו הדלים. עוד בית סטי, לפני שנלקח בלילה לבית-החולים, עבד בעבודתו הדגילה, ולא פיללנו, שיהיה זה יומו האחרון של משה...

עם כל זה שהמנוח סבל יסורים, רצינו לראותו בחוכנו ממשיך לחיות אתנו ולהתהלך בקרבנו. מתאבלים אנו על הברנו הישר והנאמן משה גור, שהלך מאתנו. אולי אפשר למצוא נוחה פורתא בכך, שהוא נגאל מיסוריו. עם הליכתו נפגם טוב הנוף האנושי בקיבוצנו, עוד אחד חסר...

שלום לעפרו.